

בעניין:

מחמוד ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד דניאל שנהר ואח'

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200

טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית

ע"י ב"כ עוה"ד גלעד שירמן

מפרקליטות המדינה

משרד המשפטים, ירושלים

המשיב

בקשה להגשת תגובה לתגובת המשיב

בית המשפט הנכבד מתבקש לאפשר לעותרים להגיב לתגובת המשיב לעתירה, ולקבוע דיון בעניין במועד מוקדם ככל האפשר, מהטעמים הבאים:

1. זוהי עתירה שעניינה המשך החזקתו של העותר 1 במשמורת, מתוקף צו גירוש לירדן שהוצא לגביו ע"י המפקד הצבאי בגדה המערבית, הוא המשיב.
2. העתירה הוגשה ביום 8.2.10. ביום 9.2.10 החליטה כבוד השופטת פרוקצ'יה כי על המשיב יהיה להגיב לעתירה תוך 15 יום, כלומר עד ה-24.2.10. תגובת המשיב הוגשה, לאחר דחיות ועיכובים, ב-22.3.10, **חודש מעבר לזמן הראשוני שניתן**.
3. מעבר לחומרה בה אנו רואים את העיכוב הנ"ל, המביע זלזול בכבוד בית המשפט, ובזכותו של העותר 1 לחירות ולכבוד – הרי לא מדובר בעתירה קלת ערך, אלא בכזו שדנה בהחזקת אדם במשמורת משך תקופה ממושכת וע"פ החלטה מינהלית – יש בהתנהלות המשיב בעתירה דן משום חוסר תום לב, בשל העלאתו הפתאומית של עניין "הסעד החלופי".
4. אמנם בקשות להארכת מועד להגשת תגובתו של המשיב הוגשו בהסכמת הח"מ, אולם ההסכמה ניתנה עד ליום **11.3.10**, ולא עד ליום בו הוגשה התגובה בפועל. מעבר לכך, ואף חשוב מזה, היה בהתנהלות ב"כ המשיב משום מצג שווא: דבר לא נאמר על העובדה כי קיים סעד חלופי, אשר בגינו מבקש פתאום המשיב לדחות את העתירה, למרות שברי כי ב"כ המשיב ידע גם ידע על קיומו של "סעד חלופי" כזה (הצו הצבאי המדובר, אשר צורף לתגובת המשיב וסומן **מש/7**, נחתם באוקטובר 2009, ואף ישנה התייחסות אליו בעתירה גופא, בסעיף 20). המצג שהוצג לח"מ היה כאילו מבקש המשיב לגבש פתרון מערכתי לסוגיית ההחזקה הממושכת במשמורת של אנשים כדוגמת העותר, מאחר שלאחרונה הוגשו מספר עתירות בעניין לבית המשפט הנכבד.
5. והנה, לאחר עיכוב כה ממושך בהגשת התגובה, בא ב"כ המשיב וטוען שיש לדחות את העתירה בשל קיומו של סעד חלופי, כביכול. ומהו אותו סעד חלופי? ועדה צבאית לבחינת צווי גירוש ומשמורת ע"פ הצו הצבאי למניעת הסתננות. ודוק, המדובר במעין ערכאה שטרם הוקמה, טרם הופעלה ודרכי התנהלותה לא הובררו עד תום. כיצד ניתן לטעון ברצינות כי אדם כדוגמת העותר 1, אשר יושב במעצר על-בסיס צו גירוש זה כשנתיים ומחצה מעבר לעונש הראשוני שהושת עליו, ראוי כי יופנה לגוף זה, שטרם נולד, לבחינת עניינו? הרי ממה נפשך –

העתירה הני"ל הוגשה לפני חודש וחצי, ובזמן זה היה די והותר בכדי לברר את עניינו של העותר 1 עד תום, לולא ההשתהות של ב"כ המשיב בהגשת תגובתו לעתירה.

6. אם תתקבל עמדתו של ב"כ המשיב, הטיפול בעניינו של העותר 1 יעוכב בעוד חודש לפחות. גם אם נניח שעניינו יובא בפני הוועדה האמורה בהקדם האפשרי, לא ברור כי ועדה זו היא הערכאה המתאימה לבחינת עניינו של אדם שיושב תקופה כה ממושכת מאחורי סורג וברית, ואשר הוגשה לגביו עתירה לבית משפט נכבד זה.

7. מעבר לנקודה זו של "הסעד החלופי", ישנן בתגובת המשיב קביעות, שראוי כי ייבחנו בדיון בפני בית המשפט הנכבד. כפי שמציין ב"כ המשיב, אחיו של העותר 1, שהיה באותו מצב בו נמצא הוא, קרי מוחזק זה תקופה ממושכת במשמורת על-בסיס צו גירוש, שוחרר לביתו בתנאים מגבילים, לאחר דיון בעתירה בעניינו. מכל האמור בתגובת המשיב, לא ברור מה ההבדל בין שני האחים. גם לגבי האח נטען כי יש לו דרכון ירדני, למרות שהגיע לגדה בגיל צעיר מאוד, בדיוק כמו העותר 1. גם לגבי האח נטען כי אינו משתף פעולה, אך בכל זאת המסקנה היתה כי גישה מידתית יותר מובילה לאפשרות של שחרורו ממשמורת בתנאים מגבילים. בכל הכבוד, ראוי שבית המשפט הנכבד יבחן את העניין גם לגבי העותר 1.

8. ב"כ המשיב, עו"ד שירמן, אינו מתנגד להגשת הבקשה.

9. לאור האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לאפשר לעותרים להגיש תגובה זו, ולקבוע את העתירה לדיון במועד מוקדם ככל האפשר.

ירושלים, 23 במארס 2010

דניאל שנהר, עו"ד
ב"כ העותרים

(ת.ש. 63995)